

**HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
SREDIŠNJA SLUŽBA**

KLASA: 140-10/24-03/03489561607
URBROJ: 341-99-11/2-24-1615-1

Na broj: 7 Usl-123/2024-4

**UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5, 51000 Rijeka**

Upravni spor:

TUŽITELJICA: Irena Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33

TUŽENIK: Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Središnja služba, Zagreb, A. Mihanovića 3

ODGOVOR NA TUŽBU

-zbog šutnje uprave
i

-protiv rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Rijeci KLASA: UP/I 140-10/24-03/03489561607, URBROJ: 341-99-11/2-24-1615 od 12. siječnja 2024.

Prilog: spis

Na tužbu primljenu na Upravnom sudu u Rijeci dajemo

O D G O V O R

I. U skladu s rješenjem Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: 7 Usl-123/2024-4 od 29. siječnja 2024. tuženik Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Središnja služba dostavlja odgovor na tužbu i sve spise koji se odnose na predmet spora.

II. Tužba nije osnovana.

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Rijeci po službenoj dužnosti temeljem odredbe članka 119. stavka 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22 – u daljnjem tekstu: ZOMO) dana 12. siječnja 2024. donijela rješenje KLASA: UP/I 140-10/24-03/03489561607, URBROJ: 341-14-11/2-24-1615, kojim je tužiteljici priznato svojstvo osiguranika na mirovinsko osiguranje iz članka 10. točke 1. ZOMO-a po osnovi obrta.

Dostava navedenog prvostupanjskog rješenja od 12. siječnja 2024. tužiteljici je izvršena dana 23. siječnja 2024. sukladno pravilima o osobnoj dostavi, temeljem članka 85. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/19 i 110/21, dalje: ZUP).

Člankom 10. točke 1. ZOMO-a propisano je da su obvezno osigurani obrtnici upisani u odgovarajući registar.

Člankom 108. ZOMO-a propisano je da su obveznici doprinosa dužni Zavodu dostavljati podatke propisane ovim Zakonom i općim aktom Zavoda na propisanim prijavama.

Člankom 117. stavkom 2. ZOMO-a propisano je da svojstvo osiguranika utvrđuje Zavod na osnovi prijave osiguranja koju podnosi obveznik doprinosa, odnosno osiguranik kada je sam obveznik plaćanja doprinosa.

Prema odredbi članka 119. stavka 2. ZOMO-a ako osiguranik iz članka 10. točke 1. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana nastanka obveze na osiguranje ne podnese prijavu na osiguranje, Zavod će po službenoj dužnosti donijeti rješenje o priznanju svojstva osiguranika.

Dalje je uvidom u spis predmeta utvrđeno da je dana 3. siječnja 2024. kod prvostupanjskog tijela zaprimljeno rješenje Upravnog odjela za turizam, poduzetništvo i ruralni razvoj Primorsko-goranske županije od 2. studenog 2023. kojim je tužiteljica upisana u obrtni registar 2. studenog 2023. s danom početka obavljanja obrta 3. studenog 2023., čime je s danom 3. studeni 2023. postala obvezna na osiguranje temeljem odredbe članka 10. točke 1. ZOMO-a, te da tužiteljica, kao obveznik podnošenja prijave na osiguranje po osnovi obrta, sukladno odredbi članka 7. stavak 1. točka 1. Pravilnika o vođenju matične evidencije Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (Narodne novine, broj 159/2013, 22/2015, 57/2015, 125/2015, 19/2017, 22/2019, 145/2020 i 151/2022, dalje: Pravilnik), koji je bio u primjeni od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2023., a u vezi s člankom 6. točkom 1. Pravilnika i Tablice 1., redni brojem 2., koja je sukladno članku 25. točki 1. Pravilnika sastavni dio Pravilnika, nije podnijela prijavu na mirovinsko osiguranje, slijedom čega je prvostupanjsko tijelo pravilno i na zakonu osnovano po službenoj dužnosti temeljem odredbe članka 119. stavka 2. donijelo rješenje od 12. siječnja 2024.

Također je uvidom u spis predmeta utvrđeno da je tužiteljica na navedeno prvostupanjsko rješenje od 12. siječnja 2024. dana 24. siječnja 2024. izjavila žalbu, povodom koje je tuženik dana 5. veljače 2024., donio rješenje KLASA: UP/I 140-10/24-03/03489561607, URBROJ: 341-99-11/2-24-516, i da ga je dana 6. lipnja 2024. otpremio tužiteljici, poštujući rok iz članka 121. ZUP-a, prema kojoj odredbi drugostupanjsko tijelo rješenje o žalbi mora donijeti i dostaviti stranci u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe, te je prema spisu predmeta priloženoj povratnici utvrđeno da je tužiteljica navedeno drugostupanjsko rješenje tuženika od 5. veljače 2024. osobno zaprimila 8. veljače 2024.

Uvidom u matičnu evidenciju Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđeno je da je za žaliteljicu evidentiran početak osiguranja s danom 3. studeni 2023. po osnovi obrta.

Tužiteljica pogrešno zaključuje da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje za nju morao napraviti prijavu na osiguranje kada je dobio rješenje Upravnog odjela za turizam, poduzetništvo i ruralni razvoj Primorsko-goranske županije od 2. studenog 2023., odnosno povodom njezinog zahtjeva iz prepiske koju je 9. siječnja 2024. započela vodila s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje, Područnom službom u Rijeci, odnosno po donošenju prvostupanjskog rješenja od 12. siječnja 2024.

Naime, sukladno odredbi članka 133. stavka 2. ZOMO-a, a u vezi s odredbom članka 136. stavka 1. i stavka 3. te članka 137. stavka 1. ZOMO-a, žalba koja je izjavljena na rješenje kojim je priznato svojstvo osiguranika odgađa izvršenje tog rješenja, a prema odredbi članka 133. stavka 2. ZUP-a prvostupanjsko rješenje na koje je izjavljena žalba postaje izvršno dostavom stranci rješenja kojim se žalba odbija, a, kao što je prethodno navedeno, prema spisu predmeta priloženoj povratnici tužiteljica je drugostupanjsko rješenje tuženika od 5. veljače 2024. osobno zaprimila 8. veljače 2024.

Slijedom navedenog i sukladno odredbi članka 8. stavak 1. točke 2. Pravilnika o vođenju matične evidencije Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (Narodne novine, broj 153/23), koji je u primjeni od 1. siječnja 2024., Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje je za žaliteljicu uspostavio prijavu o početku osiguranja s danom 3. studeni 2023. po osnovi obrta.

Napominje se da odredbom članka 10. stavak 1. i odredbom članka 119. stavak 2. ZOMO-a, po kojim odredbama je tužiteljici priznato svojstvo osiguranika na mirovinsko osiguranje s danom 3. studeni 2023. po osnovi obrta, nije propisan roku u kojem Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje mora donijeti rješenje o priznanju svojstva osiguranika osobe iz članka 10. stavka 1. ZOMO-a, kada Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje to rješenje donosi po službenoj dužnosti jer osiguranik iz članka 10. točke 1. ZOMO-a nije u roku od 30 dana od dana nastanka obveze na osiguranje podnio prijavu na osiguranje.

U vezi prepiske koju je tužiteljica dana 9. siječnja 2024. započela vodila s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje, Područnom služba u Rijeci, navodi se da je prema prethodno navedenom prvostupanjsko tijelo rješenje od 12. siječnja 2024. donijelo po službenoj dužnosti, međutim ovdje je potrebno napomenuti da je prvostupanjsko tijelo rješenje od 12. siječnja 2024. i donijelo po navodima iz navedene prepiske koju je tužiteljica s prvostupanjskim tijelom započela dana 9. siječnja 2024. ističe se da ni tada prvostupanjsko tijelo ne bi povrijedilo odredbu članka 101. stavak 1. ZUP, a budući bi i tada prvostupanjsko rješenje od 12. siječnja 2024. bilo doneseno prije isteka roka propisanog tom odredbom (u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva).

Člankom 3. stavkom 1. točkom 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/2010, 143/2012, 152/2014, 94/2016, 29/2017 i 110/2021, dalje: ZUS) propisano je da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek, a stavkom 3. istoga članka da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu.

Prema odredbi članka 30. točke 1. ZUS-a Sud će rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako je tužba podnesena prijevremeno.

IV. Kako ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje upravnog spora tuženik

p r e d l a ž e

da Sud odbaci tužbu.

Zagreb, 22. veljače 2024.